

Sygn. akt I C 328/15

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 5 kwietnia 2016r.

Sąd Rejonowy w Świdnicy I Wydział Cywilny w składzie następującym:

Przewodniczący: SSR Halina Grzybowska

Protokolant: Magdalena Tobiasz

po rozpoznaniu w dniu 22 marca 2016r. w Świdnicy

na rozprawie

sprawy z powództwa **R. B.**

przeciwko **Towarzystwu (...) w W.**

o zapłatę 2.776,29 zł

I. zasądza od strony pozwanej **Towarzystwa (...)**

w W. na rzecz powoda **R. B.** kwotę 1.478,15 zł (słownie: jeden tysiąc czterysta siedemdziesiąt osiem złotych piętnaście groszy) z odsetkami ustawowymi od dnia 24 września 2014 roku do dnia 31 grudnia 2015 roku, a od dnia 1 stycznia 2016 roku z odsetkami ustawowymi za opóźnienie w wysokości równej sumie stopy referencyjnej Narodowego Banku Polskiego i 5,5 punktów procentowych, wynoszącej aktualnie 7 % w stosunku rocznym – do dnia zapłaty;

II. dalej idące powództwo oddala;

III. rozstrzygnięcie w przedmiocie kosztów procesu pozostawia referendarzowi sądowemu, przy uwzględnieniu, iż powód wygrał proces w 53%, a strona pozwana wygrała proces w 47 %.

Sygnatura akt I C 328/15

UZASADNIENIE

W pozwie wniesionym w dniu 20 października 2014 roku powód R. B. domagał się zasądzenia od strony pozwanej Towarzystwa (...) w W. kwoty 2 776,29 zł z odsetkami ustawowymi od dnia 01 września 2014 roku oraz kosztów procesu tytułem naprawienia szkody w samochodzie powoda wyrządzonej przez sprawcę kolizji posiadającego pojazd ubezpieczony od odpowiedzialności cywilnej u strony pozwanej.

W dniu 15 grudnia 2014 roku . został wydany nakaz zapłaty w postępowaniu upominawczym uwzględniający żądanie pozwu w całości.

W sprzeciwie od tego nakazu zapłaty strona pozwana zaskarżyła go w całości, wniosła o oddalenie powództwa w całości jako nieuzasadnionego oraz o zasądzenie od powoda na jej rzecz kosztów procesu w tym kosztów zastępstwa procesowego wg norm przepisanych oraz opłaty skarbowej od pełnomocnictwa . Przyznała, że sprawca kolizji drogowej był ubezpieczony od odpowiedzialności cywilnej u strony pozwanej i na skutek zgłoszenia szkody przez powoda , prowadziła postępowanie likwidacyjne, w wyniku którego w sposób rzetelny i prawidłowy ustalono rozmiar szkody w samochodzie powoda, a wypłacone powodowi odszkodowanie kwocie 760,03 zł pokryło szkodę w pełnej wysokości.

Sąd ustalił następujący stan faktyczny.

W dniu 2 sierpnia 2014 roku w B. doszło do kolizji drogowej z udziałem samochodu powoda marki A. (...) o nr rej (...). Sprawcą kolizji był Z. N., kierujący pojazdem marki R. (...) o nr rej (...), który przyznał się do spowodowania zdarzenia i złożył pisemne oświadczenie w tym zakresie i okazał polisę ubezpieczeniową OC zawartą ze stroną pozwaną o numerze (...) (niesporne) .

W dniu 4 sierpnia 2014 roku powód zgłosił szkodę stronie pozwanej, wskazał, że uszkodzeniu uległ błotnik, zderzak, nadkole oraz folia na karoserii. Strona pozwana sporządziła kosztorys wg systemu E., w którym przyjęła wartość materiałów do naprawy na kwotę 236,91 zł, czas niezbędny do wykonania prac lakierniczych 3,30 h, a stawkę za roboczogodzinę 60 zł a do prac blacharskich 2,50 godziny ,a stawkę roboczogodziny na 70 zł na godzinę , co łącznie z materiałami wyniosło 760,33 zł. Wysokość szkody ustaliła na tę kwotę i wypłaciła powodowi 760,03 zł.

Nie godząc się z tą wysokością odszkodowania powód zlecił ekspertyzę prywatną . Ekspertyza ta sporządzona w systemie (...) przewidywała koszt naprawy samochodu powoda na 3 536,32 ł. Przedłożył stronie pozwanej te ekspertyzę i w oparciu o nią za pośrednictwem pełnomocnika pismem dnia 08 września 2014 roku , doręczonym w dniu 9 września 2016 roku domagał się dalszego odszkodowania w kwocie 2 776,29 zł, stanowiącej różnicę między szkodą wynikającą z tej ekspertyzy a suma wypłacona przez stronę pozwaną, ale pozwana odmówiła zapłaty dalszych kwot

Dowód: akta szkodowe strony pozwanej nr (...) . . .

Karoseria samochodu powoda jest pokryta specjalna folią, pokrywająca lakier . Samochód ten jest garażowany w Ś., powód mieszka w B.. Po kolizji powód ręcznie wyprostował błotnik i podkleił zderzak prowizorycznie, Jego zdaniem naprawienie folii wyniesie w granicach 1 500 zł, tak jak to jest wskazane w ekspertyzie prywatnej

Dowód : zeznania powoda złożone na rozprawie w dniu 25 sierpnia 2015 roku k. 78

W toku procesu sąd zasięgnął opinii biegłego z zakresu techniki pojazdów samochodowych , kalkulacji warsztatowej, analizy rachunków i kosztorysów oraz wyceny wartości samochodów mgr inż. J. Z. .

Po analizie akt szkodowych, dokumentów w aktach sprawy i i oględzin samochodu powoda marki A. (...), model(...), osobowy /kabriolet o nr rej. (...), rok produkcji 1999 , o pojemności skokowej 1896cm³ , 66 kW, z przebiegiem 252 059 km biegły ustalił, ze w wyniku zdarzenia z dnia 4 sierpnia 2014 roku doszło do uszkodzeń samochodu powoda, które mogły nastąpić w wyniku opisanego przez powoda zdarzenia kwalifikującego do wymiany :

- folię ochronną na zderzaku przednim, głęboko porysowaną na lewym narożniku zderzaka
- folię ochronna na błotniku przednim lewym miejscowo (punktowo porysowaną) .

Jako elementy do naprawy zakwalifikował: zderzak przedni, po lewej stronie wyłamany i porysowany oraz do lakierowania zderzak przedni. Nie stwierdził natomiast śladów zniszczenia powłoki lakierniczej błotnika czy pocięcia blachy.

Po przyjęciu średniej stawki 1 roboczogodziny za roboty mechaniczne, blacharskie i lakiernicze stosowane w nieautoryzowanych warsztatach D. w wysokości 100 zł netto, biegły ustalił racjonalnie uzasadniony koszt naprawy pojazdu powoda z zachowaniem technologii producenta– na kwotę 2 238,18 zł brutto, wyliczony norm czasu pracy wg systemu E. G. G.'s .

Dowód : opinia w/w/ biegłego k. 89-99.

Opinia ta została zakwestionowana przez powoda , albowiem jego zdaniem ilość roboczogodzin przyjętych w opinii do wykonania renowacji samochodu powoda została znacznie zaniżona jak również czas niezbędny do oklejenia

folią zderzaka i błotnika . Powołując się na 40 letnia praktykę prowadzenia serwisu mechanicznego, blacharsko-lakierniczego i diagnostycznego, konsultacje z powodem i z innym wykonawcą świadczącym usługi oklejania folią pojazdów, biegły podtrzymał swoją pisemną opinię i wskazał, że normy czasowe roboczogodzin wynikają zarówno z systemów E. G.'s, A., a czasy te odpowiadają czasom rzeczywistym. Wskazał, że strona pozwana przede wszystkim zaniżyła stawki robocizny za 1 godzinę pracy

Dowód; opinia ustna uzupełniająca złożona przez biegłego na rozprawie w dniu 22 marca 2016 roku.

Powyższych ustaleń Sąd dokonał na podstawie dokumentów przedłożonych przez obie strony postępowania, które znajdują się w aktach szkodowych oraz na podstawie opinii biegłego sądowego mgr inż. J. Z. i częściowo na zeznaniach powoda .

Sąd zważył:

Bezsporne w niniejszej sprawie były zarówno fakt kolizji drogowej w dniu 02 sierpnia 2014 roku, do której doszło z winy sprawcy kierującego pojazdem ubezpieczonym z tytułu OC u pozwanego oraz fakt odpowiedzialności pozwanego za szkodę powstałą w pojeździe powoda w związku z ruchem tegoż pojazdu, a także wysokość wypłaconego powodowi odszkodowania . Sporny między stronami był natomiast racjonalny koszt naprawy samochodu powoda.

W ocenie Sądu nie ma znaczenia fakt czy powód dokonał naprawy samochodu i za jaką kwotę (vide uchwała Sądu Najwyższego z 15 listopada 2001 r., sygn. akt III CZP 68/01, OSNC 2002/6/74), Podstawą prawną roszczenia powoda stanowi przepis art. 822 kc i art. 34 ustawy z dnia 22 maja 2003 r, o ubezpieczeniach obowiązkowych, Ubezpieczeniowym Funduszu Gwarancyjnym i Polskim Biurze Ubezpieczycieli Komunikacyjnych (Dz. U. z dnia 16 lipca 2003 r., Nr 124, poz. 1152 ze zm.), zgodnie z treścią którego z ubezpieczenia OC posiadaczy pojazdów mechanicznych przysługuje odszkodowanie, jeżeli posiadacz lub kierujący pojazdem mechanicznym są obowiązani do odszkodowania za wyrządzoną w związku z ruchem tego pojazdu szkodą, której następstwem jest śmierć, uszkodzenie ciała, rozstrój zdrowia bądź też utrata, zniszczenie lub uszkodzenie mienia. Ubezpieczeniem OC posiadaczy pojazdów mechanicznych jest objęta odpowiedzialność ubezpieczeniowej każdej osoby, która kierując pojazdem mechanicznym w okresie trwania odpowiedzialności ubezpieczeniowej, wyrządziła szkodę w związku z ruchem tego pojazdu (art. 35 ustawy). Odszkodowanie ustala się i wypłaca w granicach odpowiedzialności cywilnej posiadacza lub kierującego pojazdem mechanicznym (art. 36 ust. 1).

Spór pomiędzy stronami koncentrował się na kwestii wysokości należnego powodowi odszkodowania. Zgodnie z treścią przepisu art. 363 § 1 k.c., naprawienie szkody powinno nastąpić, według wyboru poszkodowanego, bądź przez przywrócenie stanu poprzedniego, bądź przez zapłatę odpowiedniej sumy pieniężnej. Jednakże gdyby przywrócenie stanu poprzedniego było niemożliwe albo gdyby pociągało za sobą dla zobowiązanego nadmierne trudności lub koszty, roszczenie poszkodowanego ogranicza się do świadczenia w pieniądzu.

Ograniczenie sposobu naprawienia szkody wynika z przepisu szczególnego art. 822 § 1 k.c., zgodnie z którym przez umowę ubezpieczenia odpowiedzialności cywilnej zakład ubezpieczeń zobowiązuje się do zapłacenia określonego w umowie odszkodowania za szkody wyrządzone osobom trzecim, względem których odpowiedzialność za szkodę ponosi ubezpieczający albo osoba, na rzecz której została zawarta umowa ubezpieczenia.

Zapłata odszkodowania jest substytutem przywrócenia do stanu poprzedniego, czyli takiego, jaki istniał przed szkodą. Skoro pojazd powoda przed szkodą był w pełni sprawny, to likwidacja szkody spowodowanej wypadkiem powinna uwzględniać wszystkie koszty niezbędne do przywrócenia takiego właśnie stanu pojazdu, czyli koszty części zamiennych oraz robocizny, jak również należny od tychże towarów i usług podatek VAT.

Zgodnie z wyrokiem Sądu Najwyższego z dnia 29 lutego 2002r., V KKN 903/00 (OSNC 2003, nr 1, póź. 15) za „niezbędne” koszty naprawy należy uznać takie, które zostały poniesione w wyniku przywrócenia uszkodzonego pojazdu do stanu poprzedniego, tj. technicznej używalności istniejącej przed wyrządzeniem szkody.

Faktem powszechnie znanym jest, że koszty naprawy pojazdu mogą się różnić w zależności od cen materiałów i części zamiennych oraz usług obowiązujących na rynku motoryzacyjnym. Na tym tle może dochodzić do optymalizacji kosztów naprawy ustalanych metodą kosztorysową, pod warunkiem jednak, że nie odbywa się to kosztem obniżenia jakości materiałów i części zamiennych, a ponadto nie prowadzi do obejścia procedur i technologii naprawy, które gwarantują przywrócenie stanu technicznego, estetyki, bezpieczeństwa i komfortu użytkownika pojazdu do stanu sprzed wypadku.

Co do stawek robocizny i czasu pracy niezbędnego do naprawy samochodu powód biegły sądowy J. Z. wziął od uwagę lokalne warunki na rynku warsztatowym. Podkreślenia wymaga, że poza wieloletnią praktyką biegłego sądowej mgr inż. J. Z. legitymuje się ponad 40 letnią własną praktyką prowadzenia serwisu mechanicznego, blacharsko-lakierniczego i diagnostycznego, „a nadto konsultował zarówno z powodem, jak i innym wykonawcą świadczącym usług oklejania folią pojazdów - element naprawy samochodu obejmujący wymianę uszkodzonej folii ochronnej . W tym zakresie sąd nie dał wiary zeznaniom i twierdzeniom powoda co do czasu niezbędnego do wymiany uszkodzonej folii na uszkodzonym zderzaku czy błotniku. Powód zeznał (karta 78) , że zlecił ok.1.5 roku temu oklejenie folią spornego samochodu specjalistycznemu warsztatowi w Ś. , za co zapłacił 4 500 zł, zaś podważając opinie biegłego na ostatniej rozprawie podał, że to on jest i to jak twierdzi jedynym wykonawcą tego typu usług na terenie Ś. , a jeśli tak to albo on sam okleił swój samochód folią, jeśli uważa się za jedynego lokalnego fachowca w tej dziedzinie w Ś. , albo nie jest jedynym fachowcem w tej dziedzinie w Ś. .Stąd zeznania powoda w ocenie sąd nie są w pełni wiarygodne. Mimo dalszego kwestionowania opinii biegłego po złożeniu ustnej opinii uzupełniającej , powód reprezentowany przez profesjonalnego pełnomocnika nie złożył jednakże żadnych wniosków dowodowych na poparcie swoich twierdzeń , które skutecznie podważyłyby opinię biegłego.

Dlatego też sąd oparł swoje ustalenia co do wysokości szkody na opinii biegłego J. Z.. Jeśli zatem szkoda ta została wyliczona na kwotę 2 776,29 zł, a powodowi wypłacono 760,03 zł, to do zapłaty pozostała różnica, stanowiąca kwotę 1 478,15 zł. Dlatego też na podstawie cyt. wyżej przepisów sąd orzekł jak w punkcie I sentencji wyroku, zasądzając odsetki, na podstawie art. 482§ 1 k.c. od dnia 24 września 2014 roku, tj. z upływem 2 tygodni od złożenia przez pełnomocnika powoda w dniu 9 września 2014 roku pisma wzywającego stronę pozwaną do zapłaty kwoty w wysokości dochodzonej pozwem a dalej idące powództwo oddalił, pozostawiając referendarzowi sądowemu rozstrzygnięcie o kosztach procesu na podstawie art. 108 § 1 zdanie drugie k.p.c. .